Херцег се захили.

Ако човек го гледаше отстрани (за щастие, нямаше никого), сигурно щеше да си помисли, че е някой от ветераните във войната, който току-що е получил криза, така наречената "нервна болест", защото се смееше и се гърчеше като в пристъп на лудост, блъскайки с ръце по пясъка.

- Ако за малко още веднъж се родя... - кискаше се срещу мистрала, който идваше от открито море, като го набраздяваше. - Ако пак се родя!

Само колко пъти задаваше на другите този глупав въпрос ("Кажете откровено: ако се родите още веднъж, какво бихте избрали?") и колко пъти на него са му го задавали! Ако се роди още веднъж, о, боже, ако пак бъде на десет години! Какво щеше да направи?

"Ето какво: ще стана и ще се запътя към морето - каза си Херцег, - първо ще опитам дали е студена водата, не, много приятна е, естествено, настръхваш, докато влизаш в нея, но щом вече си вътре, всичко е О. К., много по-приятно е, отколкото навън, а след това ще заплувам ето така, и няма да спра, чак докато не стигна до някой щастлив остров, на който децата на десет години не се обвиняват в дезертьорство и саботаж, да, и в симулантство, затова, че са се осмелили да изядат един цитронов сладолед, трябва, значи, да съществува някъде такъв остров, иначе действително ще е прекалено тъжно на този свят... Ето какво бих направил, ако отново съм на десет години, но аз ДЕЙСТВИТЕЛНО съм на десет и, виждате ли, не мога да направя нищо особено за себе си на тази възраст, а което е още по-тъжно, не мога да направя нищо, ама нищичко за себе си на онази, другата възраст! Може би просто вече съм мъртъв? Може би смърт-

та изглежда точно такава: един плаж от детството. а наоколо мълчи заливът, пълен с тишина, очертан от обгорели стени... Или може би сме само статисти в грандиозен телевизионен спектакъл, защото вече отдавна всичко е станало филм, а онова, което го няма по телевизията - изобщо и не съществува! Но аз не снимам така наречените художествени филми; занимава ме само животът, документалните предавания за хората и времето! Е, та какво? Всичко е филм и всичко е телевизионна проституция, където пространствата служат само за сценография, докато хората са костюмирана маса в общ план".